

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 47.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru de-care publicare.

Sibiu 5 Martie.

Este un semn de bun augur când vedem că faptele de valoare nu trec așa nebăgate în samă pe dinaintea Românilor. Este un semn bun, care ne încredințează că dorințele noastre exprimate în numărul trecut încep să se realizeze. Nu numai foile române, dar și foile neromâne, netărbăcite de șovinismul la modă între „patrioții” Ungariei și Transilvaniei se deșteaptă, și nu numai se deșteaptă, dară spun pe față că Românul austro-unguresc și dacă nu consimte cu „patrioții”, este bun cetățean și dovedește buna sa cetățenie prin fapte eroice.

Spunem drept, că limbajul acesta în diare neromâne ne surprinde. Nu pentru aceea ne surprinde că cunoscut și neromânii patriotismul cel curat al Românilor, pentru că noi scum de mult că neromânii în inima lor nu se mai îndoiesc de virtuțile noastre cetățenesci; dar ne surprinde că au ajuns să nu' mai țină ascuns cu cinismul îndatinat, pentru specule politice și pentru ca se aibă tot-de-una un prețecst la dispozițiune, cu care să-și justifice influența apăsătoare asupra noastră.

Va dice în sfârșit și mulțimea „patriotică”: „*mea culpa*” și se va întoarce ca peccătorul petruns de o mai bună conștiință? om vedă; se vor abate dela propagarea apăsării și calumniării Românilor? earăși vom vedă. Dacă o vor face, o vor face pentru binele lor, al nostru și al patriei comune; nu o vor face... noue ne rămâne inima liniscită de a ne fi făcut tot-deauna datorita și ca consecință a acesteia, speranța cea firmă că dreptatea, de și mai târziu, trebuie să învingă. „*Cel ce rabdă până în sfârșit se va mântui*,” dice religiunea noastră și dicerea aceasta sântă a început încet, încet ase împlini pentru noi.

Spre a da publicului nostru și dovada la cele duse mai sus, dăm loc aici următoarei corespondențe:

Caransebeș, în 3 Martie 1882.
(*Virtutea ostașilor români. O telegramă. Foile străine. Observări:*) Dle Redactor! Lățindu-se ca fulgerul din un unghiu al monarchiei până la celalalt vestea despre succesul armelor austriace la sugrumarea insurecțiunii Crivoscianilor, — a sosit și la noi o telegramă, în care se constată chiar de comandant bravura și virtutea ostașilor români. Vă este cunoscut că între cei angajați a se lupta contra insurgenților a fost și regim. 43 Almann, care se compune din feciori bănațeni toți neași români și chiar despre acești români tractează telegrama amintită carea a fost trimisă magistratului orașenesc de aici, la autorisarea comăndei militare. *)

Publicând telegrama aceasta foaia din Timișoara „Südung. Bote” în N-rul 41 din 14 Martie scrie următoarele: „Nu avem a adauge nici un cuvânt la această recunoștință. Numai acelui simțământ am mai voi se dăm expresiune: că în acești luptători bravi, cari cu baionetele și gloanțele lor au

ajutat a sparge murul panslavismului, ce voia se încungiure trupul patriei noastre, putem saluta pre amicii de o părere cu noi. Ei sînt tot aceia, cari a casă în alt mod luptă cu noi pentru bunăstarea și onoarea patriei; și că ei lupta numai pentru aceasta idee, dovedește curajul lor eroic cu care și au pus viața în joc pentru salutea patriei. Acestia sînt tot acei oameni, cari aici în patrie sînt denunțați ca inimici ai ei, pentru-că pretind ca amplotiații se fie oameni onești și fiindcă cer ca legea se fie lege chiar și dacă aceasta ar fi să se aplice în Caraș-Severin.

„Întru adevăr calumniile ce s'au aruncat în fața fiilor cercului de întregire a Caransebeșului în privința politică, n'au putut fi respinse în un mod mai strălucit decât prin ținuta lor la nimicirea insurecțiunii din Crivoscia. Oamenii, cari se luptă în acest mod pentru interesele patriei ca Caraș-Severinii deșu nu mai pot fi patrioți răi, — și cine va mai afirma aceasta: este un miserabil fie el cine va fi.

„Strigăm deci din adâncul inimei: trăiască regimentul din Caransebeș! Atotputernicul D-șeu să-l scutească, păzească și curînd să-l aducă acasă la caminul familiar, la neveste și copii și la binecuvîntare și de aici încolo.”

Așa dară încă un act de recunoștință, un act despre credința și virtutea ostașului român pentru patrie și tron; un act remarcabil și despre aceea că românul se respingă calumniile, denunțările și altele de natura acestora într'un mod demn numai de el. Și acum să-mi permit câteva observări! Cum se remunerează părinții acelor fii români din Caraș-Severin de părinții patriei, pentru servițiul ce l'au făcut ei la rîndul lcr și l'prestează astăzi fiii lor între împregiurări totdeauna mai grele? Se fie oare dreaptă măsură aceea că părinții — ca drept resplătă — în zelul lor de a-și edifica un gimnasiu pe munca lor dreaptă și câștigată cu cruntă sudoare se îndure astăzi atâtea dificultăți? Să fie oare dreaptă procedura aceea ca dorul și tendința românului bănațan de a se lumina, de a învăța carte ca așa încă și mai mari serviții se aducă patriei, — să fie timbrate de un rîu patriotism? Cei ce au urechi de auzit se audă!

Revista politică.

Sibiu, în 5 Martie

Dieta Croației este deschisă de vreo câteva zile. În 2/14 Martie presidentul dietei Crestici raportând despre intrate a raportat și despre primirea deputațiunii, care a substernut Regelui adresa dietei. Atunci deputatul Starcevici intrerupînd a strigat: „Este adevărat că adresa s'a substernut Regelui în traducțiune nemțescă? Este dieta aceasta dietă nemțescă? (Turburare) — Presidentul (sună clopoțelul) „La o întrebare ca aceasta nu voi răspunde”. — Starcevici (vehement:) „Ai transpus Dta în adevăr o adresă nemțescă? Eu te ascult.” Presidentul care necontentit sună clopoțelul, declară că

va răspunde la toate întrebările după cetirea intratelor. Să cetesce apoi rescriptul regesc privitoriu la alegerea membrilor, patru la număr, în deputațiunea regnicolară pentru afacerea fiumană. Rescriptul se dă unei comisii de cinci spre raportare. După aceste și după unele observări ale altui deputat stanevician, Starcevici repetează întrebarea sa de mai nainte și dacă este adevărat că deputațiunea acestei, „aș numite înalte case” a substernut Regelui o adresă tradusă nemțescă. Presidentul reacearcă pe deputat a și alege mai bine cuvintele și a respecta demnitatea casei. — Starcevici (intre sunetele clopoțelului și larma deputaților, intors către presidentul ca sei) Dta ai fost la Budapesta și la Viena, dar nu te ai întors mai cuminte de acasă. În aceasta înaltă casă se face tîlhării. (Aplause pe galeria studenților.) — Presidentul: „La ordine!” — Starcevici: „Și eu totuși știu că în casa aceasta s'a tratat o adresă nemțescă. Dta ai auzit cum a caracterizat Scobelev națiunea și limba aceasta! — Presidentul Crestici răspunde că adresa s'a făcut în limba croată și așa s'a nemțescă s'a decis numai pentru cei din giurul monarhului spre informațiune. De altmintre scim cu toții că în Viena nu se vorbește croățesce. — Starcevici (intrerupînd strigă): Dar a scoate dări de per noi știu! — Cu aceste se încheie incidentul și se aleg comisii pentru întarțarea și provincializarea graniței.

„Polit. corr.” și „P. Ll.” afirmă că nu este adevărată scirea despre mobilizarea armatei muntenegrene.

Corespondentele din Viena al di-arului „Standard” dice:

Numai puține persoane au avut cunoștința de marele pericol, în care s'a aflat pacea europeană, și nu de atunci de când discursurile generalului Scobelev au provocat o indignare generală în Germania și Austro-Ungaria, ci cu mult mai înainte când nici nu era vorba despre aceste discursuri. Acest moment în adevăr critic nu atinge întru nimic pe Germania și cestiunea era numai pe Rusia și Austro-Ungaria. Ea a fost ațîțată prin agitațiunea panslavistă și spriginul ce aceasta da insurecțiunii din Sud. Se întemplă într'o di că consulul general din Ragusa și Cetinje, consiliarul de stat Ionin, fu încunoscînt de mareșalul Iovanovici că el, feldmareșalul, are depline puteri de a aplica legile militare asupra ori-căruia fără excepțiune, care ar da ajutor insurecțiunii și că puțin îi pasă de inconveniențele diplomatice ce ar pute se rezultă de aci, dacă niscare va amici ai consulului general, cari vin în toate zilele pela el, ar fi arestați și impușcați poate. D. Ionin înțelese acest avis și pleacă la Antivari unde se afla supt jurisdicțiunea muntenegreană.

Dar nu mult după aceasta el avu din nou ocaziunea să afle că sau trebuiau să renunțe la multe din cunoștințele de mai înainte sau trebuia să se ascepte la consecențe pe care voi

a le înlătura. Într'o di soldații austriaci prinseră un trâmă care ducea către capii insurgenților trei scrisori cu bani din Antivari. În urma unei esaminări a scrisorilor în cartierul general, colonelul Thömmel, ambasadorele austriac din Cetinje, declară priucipelui Nikita, că dacă el, principele nu are puterea de a pune capăt spriginului ce străinii cari trăiesc în Antivari dau insurgenților, atunci comandantele suprem al trupelor austriace va fi nevoit să l'ajute, ca să-și îndeplinească îndatoririle lui internaționale. De atunci încoace nu s'a mai auzit nimic despre manoperile consulului general Ionin... Mai târziu se iviră însă semne că agitațiunea începe a se întări în Serbia și fiindcă acolo nu era un Iovanovici, ea avea numai o mai mare însemnătate. Sînt în pozițiune a vă asigura că atunci se declară lămurit cercurilor din Peterburg că, dacă agitațiunile din Serbia nu vor înceta, ele vor putea conduce la lucruri serioase. În același timp contractatori cunoscuți de ai armatei alergau în toate părțile spre a stringe provisiuni pentru ori ce cas, ear între Viena, Berlin și Roma urmară vii negocieri dinlomatice. Se dădăre vorbe o influență puternică, căci ferebrea se potoli în curînd spre marea decepțiune a partitei militare influente din Viena, care crede că s'a pierdut cea mai bună ocaziune pentru rezolvarea unei cestiuni, care tot va trebui să fie rezolvată odată, o ocaziune, care nu va pute fi ușor regăsită, de vreme ce Rnsia nu numai că este mai slabă de cum a fost vre-o dată dela resboiul din Crimea, dar încă este și izolată, pe când Austro-Ungaria putea fi sigură că, și dacă nu va avea pe Italia pe partea iei, dar nu o va avea în contra. —

Scobelev poate că nu se mai arată (?) curînd pe scenă. Rolul lui ca orator poate că s'a terminat. Cu toate aceste să nu creadă cineva că este în fundat unde va la „umbră.” El a luat parte la botzul ficei celei mai din urmă a țarului și se dice că se va duce în Minsk spre a-și lua comanda ce i s'a dat. În locul lui se arată însă acum Cernaieff, cunoscut de pe timpul resboiului serbo-turcesc. La dorința lui a avut o convorbire cu un corespondent al diariului „Times” și convorbirea aceasta a trimis'o (Cernaieff) apoi la „Novoie vremia.” Corespondentul l'a întreat: „Ce cugeți dta despre rescoala din Erțegovina?” „Noi simpatisăm cu înrudiții noștri, a respuns generalul, și le poftim din inimă succes deplin, de o camdată însă nu avem de gînd a ataca tratatul nouă neplăcut dela Berlin.” — „Nici eu nu simpatizez cu Austria” adause corespondentul. — „Cred,” a respus Cernaieff, „că în Europa nu poate nici un om simpatiza cu Austria, de oare ce rolul ei este terminat încă de când Turcia a încetat de a mai amenința Europa.” Corespondentul a întreat mai departe că n'ar fi bine ca Engli-tera să-și redice vocea în favorul resculăților. Cernaieff răspunde la aceasta că în cazul acesta și Rusia s'ar alătura de sigur lângă protestul con-

*) A se vedă Nr. 25 „Mai nou”. Red.

tra. austriacă." Așa vorbește un general rusesc despre o putere „amică". De altminteru vorbele aceste sînt marfă efină pentru iubitorii de senzațiuni.

O vizită la Ristici.

Un corespondent al ziarului „Budapesti Hirlap" avînd la 13 Martie o întrevvedere cu șeful partidei liberale al Serbiei, dl Ristici, dă în numitul organ următorul resumat al ideilor dezvoltate de cunoscutul bărbat de stat sârbesc asupra situației:

Dl Ristici, șeful partidei liberale sârbesci m'a deobligat prin afabilitatea, cu care m'a primit în locuința sa astăzi la 13 Martie an. am. Discușiunea între noi a ținut o oară întreagă, dela 10 până la 11 oare și s'a estins asupra tuturor cestiunilor care pot fi de însemnătate politică în acest moment.

Despre proclamarea regatului dl Ristici s'a pronunțat în multe privințe cu totul altfel decât partizanii sei, cu cari am vorbit ieri. El nu îl vede cu dificultate împregiurarea, căci s'au grăbit cu proclamarea regatului, ci deasupra întărzierea. Dacă era el ministru astăzi primăvară, îndată după proclamarea regatului român făcea acest pas. A fost pagubă, demnitatea Serbiei și rolul ce trebuie să joace ea în orientau pretins de potrivă ca ea să fie ridicată fără întărziere la același rang cu România. El a înțeles necesitatea de a ridica regulă de la început când era ministru, el a și pipăit la marile puteri și a întimpinat pretutindenea o primire favorabilă, — numai cabinetul din Viena s'a codit. „Împregiurările ce au întervenit au zădărnicit și acum ca ori ce Sârb cu bucurie, pentru că toți înțeleg necesitatea lui: păreri divergează una de alta numai cu privire la alegerea timpului.

Căci Rusia a întărziat cu recunoașterea regatului, această împregiurare nu e în ochii lui Ristici decât o simplă formalitate. Guvernul din Belgrad a înscințat pe legatul rusesc mai târziu decât pe reprezentanții celorlalte puteri, de aceea nunțul cabinetului din Petersburg nu a putut sosi în același timp cu al celorlalte puteri. Cercurile guvernamentale rusesci au primit fără îndoială ridicarea rangului în mod favorabil. Deja în anul trecut, când Milan fusese în discușiune planul regatului pronunțându-se astfel asupra lui: „Dacă d'voastră voiți să faceți din principat un regat, noi vom saluta acest fapt cu bucurie și nu ve vom pune piedeci."

Asupra panslavismului dl Ristici s'a pronunțat astfel: „Panslavismul e un ideal literar, care poate că se va realiza numai într'un viitor mai depărtat. E un nonsens a voi unirea tuturor Slavilor față cu Europa. Poate panslavism în acest sens nu poate fi nici vorbă în Serbia."

Cu totul altfel stăm — dize Ristici — cu simpatiile rusesci. Ristici a mărturisit pe față, că Sârbii sînt siliți a adera la Rusia, sînt siliți a ține cu Rusia, pentru că pot să mulțumească tot ce au Rusiei. Austro-Ungaria nu ce au Rusiei. Austro-Ungaria, nici o dovadă despre bunăvoința sa. Odată a fost în stare a face aceasta — cu ocaziunea resboiului rusesc-turcesc, dar și atunci nu a făcut, precând Rusia în acel resboiu a adus colosale jertfe în bani și sânge numai

pentru a scăpa pe Serbia din ghearle Turciei. A venit congresul din Berlin; Austro-Ungaria numai cu un cuvînt putea se deobliga pe Serbia pentru totdeauna, trebuia numai să propună în congres, ca Serbia să primească Bosnia și Erșegovina. Aceasta ar fi fost în interesul Austro-Ungariei, pentru că poterea monarhiei, ar fi dat destul de lucru Serbiei pe vr'o 50—100 ani. În loc de a face aceasta, Austro-Ungaria a ocupat ea însăși aceste țări, dela cari Serbia și Muntenegrul nu vor potè abdice nici odată.

Serbia trebuie să se ocupe acum cu treburile interne, ca să câștige puteri noue. De aceea ea e cu totul neutrală față cu reșcoala din Dalmația. Nu pentru că guvernul a oprit colectările, ci pentru că fie care simte instinctiv, că e lipsă de pace. Dar mai curînd sau mai târziu va sosi timpul, când Bosnia și Erșegovina vor aluneca din mâinile Austro-Ungariei pentru a se alipi la Serbia. Desvoltarea firească a lucrurilor va aduce aceasta cu sine. Serbia e cu totul avisată la peninsula balcanică, airea ea n'are nici lucru, nici rol, — de aceea întinderea Serbiei în Balcani nu se poate opri.

„Dacă voiți să ne câștigați simpatii, aderința — exclamă Ristici — aceasta o puteți face ușor: dați-ne Bosnia și Erșegovina, cu aceasta vom fi cuitați. Nici Austria, nici Ungaria nu va ave noroc pe țermurile dincoace de Dunăre și Sava. Istoria arată, că aceste întreprinderi din partea d'voastre n'au reușit nici odată și în viitor încă nu va fi altfel. Aceste păreri le mărturisesc nu numai eu și amicii mei politici, ci aceste dorințe le nutresc din adîncul inimei și bărbății dela guvern, cari acur la a părentă lucră din toate puterile în interesul Austriei. Redat v'ăzvăță v'ăzvăță în mâinile d'voastre, între noi nu se va putè consolida prietinia. Dar cu toate acestea e fără temeiu presupunerea și e ridicul a crede, că în Serbia cineva voesce a se încăera cu Austria. Aceasta ar fi o mare greșală, pentru că noi scim, că d'voastră ne puteți sfărma. Noi pricepem, că avem lipsă a trăi în bune relațiuni cu domnia-voastră."

Aci dl. Ristici trecînd deodată la Serbia, din Ungaria continuă: „Nici nu pricep, cum s'a putut nasce acea credință falsă, că noi avem ură contra d'voastră și agităm pe Sârbii de dincolo de Dunăre? Precum d'voastră nu aveți ce căuta dincoace de Dunăre, așa scim și noi bine, că ar fi a ne ruina, dacă am gravita spre țermurile de dincolo de Dunăre. Sârbii din Bacica nu sînt atît de funesti, cum cugetă mulți. Ei sînt convinși cu toții, că nu se vor putè împreuna nici când cu Serbia, și anume pentru aceea, căci noi nu avem trebuință de dînșii." Dl. Ristici se părea că pune un deosebit pond pe aceasta împregiurare și s'a ocupat mai mult timp cu aceasta cestiune. A reflectat a doua oară, că Sârbii din Ungaria nu doresc alta decât conservarea naționalității lor, de aceea ne recomandă să tractăm mai cu cruțare pe Sârbii noștri, să nu-i atingem pentru sine lucruri, cum e de es. denumirea metropolitului-patriarh.

După acestea discușiunea noastră s'a apropiat de sfârșit, d-nul Ristici și-a reasumat păreri sale asupra situațiunii în următoarele cuvinte: Situațiunea e așa: D'voastră nisuiți ve a fi fericiți dincoace, noi ne vom nisui a fi fericiți dincoace, nici ne vom nisui a poftescă a se amesteca în sfera naturală de putere a celuilalt și rivalitatea fie permisă numai pe terenul economiei. Aceasta e cea mai no-

bilă concurență și de aceasta nu ne vom isola nici noi — din acest motiv am încheiat contracte comerciale cu d'voastră, am construit drumuri de fer și realizăm juncțiunile ferate cu dumnia-voastră. Eu nu am fost nici odată inamicul tractatului comercial dintre Austro-Ungaria și Serbia și ar fi o mare rătăcire a deduce din trăgănarea discușiunilor un simțemînt de dușmănie. Credeme — termină Ristici — toate căte le am dis, sînt sincera mea convicțiune și m'ași bucura foarte, dacă ași putè convinge și pe compatrioții Dtale despre aceasta."

Cu acestea întrevorbirea noastră s'a terminat.

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Român".

Sebeș, în 14 Martie n. 1882.*) De ce te temi mai scapi. Îndelungatul regim interinial ilegal în 12 Martie a. c. a încetat, s'a sfârșit deocamdată, însă foarte nearmonios și cu un rezultat ce este în stare a turbura în secul present pre un caracter de bărbat de onoare și demnitate.

Nevoind a lăsa și mai departe acest oraș fără căpetenie legală, d'abia a resbit să dispună ocuparea postului de primariu aici devenit vacant prin abdicățiunea dlui avocat Dr. Stefan Păcurar.

Treaba acestei ocupări se desvoltă astfel, încât ocupățiunea vice-comițială, cunoscută aici nu mai în 9 Martie a. c. a surprins și a pus în uimire pre toți fără osebire, și pre aceia cari mai sperau și cari nu mai sperau, că se va ocupa acest post pe timpul până în 1 Septembrie 1883.

Vice-comițialul în 12 Martie adevă Dumineca adevă se alegă pe primariul, de oare ce dl Dr. Stefan Păcurar a abdis. De sine se înțelege, că partidele numai decât s'au apucat de conferințe și consultări.

Reprezentanța urbană constă din 27 membri aleși de majoritatea alegătorilor, adevă de 4 români; apoi din 4 virilisti români și 4 români funcționari, la oaltă 35. Apoi din 23 virilisti și funcționari sasi și din 3 virilisti jidani, la oaltă 26. Minoritatea cunoscînd solidaritatea românilor, dovedită de atâtea ori, a avut speranță numai în unele conexiuni catilinare, întreținute, ce nesce miserabile existențe pînă de interese egoistice și materiale; existențe ticăloase, cari pentru scumpul lor ego sînt în stare ori când a sacrifica pre D-șeu ca Juda cel fără de lege.

Maioritatea a ținut târziu seara în 11 Martie consultarea sa, la care numai 3 membri n'au putut participa, la alegere însă au fost de față.

Propunerea pentru solidaritate necondiționată la votarea nominală a fost s'apronunțată de 23 membri, ceea ce s'a enunțat și de concul.

Membrul Danil David, docent la scoala rom. gr. or. de aici, a făcut contra propunere, ca mai întăiu să se scie persoanele, adevă candidații, și numai după aceea să se voteze asupra solidarității, motivînd că el vrea

*) Publicăm corespondența așa după cum ni s'a trimis și regretăm și noi că Sebeșenii români n'au fost solidari. Însă din corespondență și cum ni se mai spune și din alte părți ni se pare că solidaritatea s'a făcut imposibilă prin pretensiunea unei părți, care a sfărșit morțiș pe lîngă propusul ce i l'a fost formulat prealabil și fără de al descoperi, a pretins pentru el solidaritatea. Nu jurăm că așa a fost, dar așa ni se pare. Dacă vom fi luminați asupra adevăratei stări a lucrului mai bine — ne va părè bine. Dar de a fost așa, apoi în viitoriu să scie frații din Sebeș că solidaritatea nu se poate decât prin sinceritate recipă. Red.

să scie persoana, dacă merită sau ba, ca să fie pentru ea solidar.

Această propunere au spriginit-o numai șapte inși, între cari mai cu seamă Ioan Piso, funcționar comunal, Avram David, paroch gr. or. Danil Chirca, unchiul propunătorului și Petru Tecău consangean cu Piso din șapte chiselite, însă ambii ingrigritori de hotar, servitori pendenți în serviciu de Piso.

Venind apoi la designarea candidatului preponderanta majoritate din votanți cu graul viu s'a declarat pentru senatorul Dr. Pompiliu Isac; eară o minoritate dispărutoare s'a pronunțat pentru căpitanul orașenesc Ioan Piso.

Conferența celor competenți și chiești deci a hotărît că partida are să voteze solidar pentru candidat Dr. Isac.

La ziua alegerii din partida română au dat votul 33, (doi: Anghel și Deac au absentat). Din partida neromână au votat 18 sasi și doi jidani deci 20. Ear 6 au absentat.

Candidați au fost Dr. Isac prin comișii. A Leonhardt și Dr. Isac prin comișii separat tot prin unii și aceiași 10 sasi.

La 11 oare rezultatul scrutiniului a fost: 27 voturi pentru Albert Leonhardt, 23 voturi pentru Dr. Isac, 2 voturi pentru Ioan Piso și 1 vot (nevalid) pentru Comitelescu Csillanyi.

Vice-comitelescu publicînd rezultatul numai de cât a jurat pre cel ales și l'a introdus în oficiu.

Așa s'a întemplat și din toate aceste toată litera este adevăr.

Pre cât de neasceptat a fost acest rezultat pentru minoritate, cu atât mai surprinător a fost pentru majoritate.

Dacă cineva cu nici un preț n'a voit să fie solidar, nu avea să ia parte nici la consultări. Însă dacă a luat parte ca om de omenie avea să se lăce și să lucre în sensul conculului.

Dar se vede, că unii, mai ales aceia, cari din încrederea partidei, a poporului lor au câștigat pânea și esistența lor toată, au aflat de mai bine, de mai corespunzătoriu a-și batjocuri partida, poporul; a preferi interesele private pe interesele publice și ale jertfi aceste ambițiunii, vanității și nesățului personale; pre scurt a se face nemulțamitori și vîndători sângelui propriu.

Ce merită astfel de Heroștrați, va sci judeca fie-care om nestricat încă.

Contrarii asemenea cunosc caracterul învingerii lor, și nici nu fac nici șgomot nici paradă.

Actul alegerii în sine se va ataca prin recurs, de o parte pentru că sînt motive esențiale, de altă parte pentru a dechiara că 4000 de Români nu sînt învoiți și nu sînt îndestulți cu aceasta și cu o astfel de alegere.

În fine trebuie să mărturisesc încă, că poporul întreg departe este de vreo desperare sau delăsare; ci tocmai contrariul. Însă este astfel indignat și scârbit, în cât unanim și din tot sufletul orbi et urbi condamnă și afurisește pre cei uitați de Dumneșeu, pre cei cari i-au tradat în mod așa infam și clandestin.

Aceasta mișcare iritată a poporului sănătos încă de aici să nu surprindă pre nime, dacă va cugeta, că cu câtă luptă, osteneală și jertfă i a succese între aceste împregiurări starea ce i se cuvine după drept și lege, și vedînduse acum tradat de cine nici n'a cutezat a crede. Nu-i scim încă pre vîndători, i vom afla însă pentru ce s'eu dăm în judecata lumii, să le punem ferul pe frunte, pentru ca și feara cea mai solbatică să-i încungie, să se ferească de resufflarea lor pestilențială acum și totdea-

una; dar poftindu-le tot odată viață lungă pentru ca stricăcioasele urmări ce s'ar naște din mârșivul lor fapt, să'i mustre, să'i roadă la conștiință, dacă mai au, să cunoască mărimea sacrelegiului, a atentatului comis asupra dulcii lor mame, pentru ca să servească de exemplu timpurilor viitoare.

Sălciua 4 Februarie 1882. (Sinodul ppresbiteral al tractului Lupșii.) În sgomotul luptelor mari ce agitează lumea de astăzi foile publice nu se ocupă mai de loc sau foarte puțin cu lucruri mai mărunt, cu toate că în sinul națiunii și bisericii noastre se întâmplă unele lucruri, care merită a eși în publicitate, pentru că sunt de interes pentru o considerabilă parte a publicului nostru. Vreau să amintesc sinoadele protopresbiterale, despre a căror activitate atât de puține sciri străbat în public, în cât omul, care nu are alte izvoare de informațiune de cât diaristica e ispitit a crede că aceste corporațiuni reprezentative ale bisericii noastre gr. or. nu desvoaltă nici o activitate mai intensivă. Și totuși multe și momentose lucruri sunt încredințate sinoadelor ppopesci. Comunicarea reciprocă a acestor lucruri în public ne ar face să vedem, cum stăm cu biserica, această veche columnă a naționalității noastre în trecut, cum stăm cu scoalele, acești factori puternici pentru garantarea limbei și naționalității noastre în viitor. Prin aceasta am învăța unii dela alții și am contribui la prosperarea noastră generală.

Premițând aceste îmi iau voia a descrie decursul sinodului ppresbiteral al tractului Lupșii, ținut la 2 și 3 Faur în Ofenbaia.

În 2 Faur sinodul pp. după servirea serviciului Dumneșesc celebrat de adm. dl protopresbiteral Danciu cu asistența a doi preoți și după chemarea sântului duch s'a deschis în edificiul scoalei de cătră presidiu cu o cuvântare, prin care se arată însemnătatea activității sinodale. Între altele cuvântul presidial a amintit cu venerațiune meritele întemeietorului constituțiunii noastre bisericesci, a neuitatului Metropolit Andreiu Șaguna, care cu rară abnegațiune a jertfit o viață întreagă pentru a pune bisericii sale temelii solide pentru toate veacurile și a-i garanta dezvoltarea liberă prin instituțiuni bune și salutare.

După constituire presidiul raportează sinodului despre noua arondare a ppresbiteratelor. Se ia spre plăcută știință împărțirea, că tractul nostru nu s'a cassat prin arondare, ci din contra s'a mai sporit cu 5 comune. E un lucru firesc că arondarea comunelor nu se poate efectua în pracsă, cum se dorește, de aceea me mărginesc a constata simplu afilierea celor 5 comune, cu toate că după relațiunile teritoriale s'au făcut unele obiectări în sinod cu privire la arondarea unor comune.

Raportul presidiului despre starea ppresbiteratului cuprinde cinci părți. Partea I se ocupă cu starea bisericilor și a altor edificii bisericesci. După acest raport în tract sunt 26 biserici, fără de bisericile parochiilor anectate, 10 biserici sunt zidite din material solid, ear' celelalte sunt de lemn; case parochiale sunt 10. În legătură cu acest punct membrul sin. Manciu, propune a se alege o comisiune, care să se însăreze a studia și a raporta sinodului viitor despre modul, cum s'ar pute zidi resp. cumpera o casă protopresbiterală, fiind că tractul n'are asemenea edificiu. Propunerea s'a primit.*)

*) Propunerile de sine se înțelege s'au făcut după cetirea raportului, amintesc însă

Partea a doua a raportului se ocupă cu starea scoalelor. Toate comunele au scoale, afară de două comune bisericesci afiliate la comuna politică, — scoli mixte sunt trei. Dintre scoli 8 sunt provădute cu toate recuizitele de învățământ, 8 în parte, ear' restul mai slab provădut. Avera și venitele scoalelor computându-se și aruncurile se urcă la suma de 14,938 fl. Edificiile reprezintă o valoare de 7,860 fl., pământurile 1,200 fl., fondurile scolare 2,390 fl., mobilele de scoală 908 fl., venitele fondurilor 170 fl., aruncurile 2,410 fl.

Numerul elevilor obligați a cerceta scoala pro 1880/1 au fost: dela 6—12 ani copii 507, copile 411, la olaltă 916; dela 13—15 ani copii 244, copile 196, la olaltă 440; în sumă totală dela 6—12 ani 1358, dintre cari în faptă au cercetat scoala 390 copii, 207 copile, laolaltă 597; dela 13—15 ani copii 124, copile 36, la olaltă 160, suma totală dela 6—15 ani—755. Față cu anul trecut se constată un crescământ 113 elevi.

Causa acestei frecuențe slabe sunt de o parte părinții, cari nefiind pe deplin luminați despre folosul instrucțiunii nu-și trimit copiii la scoală, de altă parte poziția topografică a unor comune, cari sunt risipite printre văi și dealuri, îngreunează cercetarea scoalei. Mai este și o altă cauză, de altmintea cunoscută pretotindenea, adică lipsa de ajutoriu din partea organelor politice. În unele comune poartă vina chiar și oficiile parochiale. Relativ la acest punct membrul Gidrai recomandă ppresbiterului ca pe venitor să pedepsească pe preoții neglijenți.

Progresul învățământului în genere a fost puțin mulțemitor, ceea ce se esplică prin împregiurarea, că din lipsa unor salare mai bune (acestea variază dela 60—250) nu avem învățători mai calificați.*)

La acest punct al raportului deput. Sava a interpelează presidiul, dacă are cunoștință că scoala din Lupșa e dată în chirie unui Evreu, care vinde acolo beuturi spirituoase și dacă are, luato măsurile de lipsă pentru a sterge această anomalie? Presidiul răspunde, că comuna ce e drept a dat o parte a scoalei în chirie unui evreu, dar nu pentru a vinde întrânsa beuturi ci ca odae privată. Dealtmintea presidiul ca inspector de scoale a făcut cele de lipsă pentru a delătura această anomalie. Causa e pendentă la Consistoriu**)

A treia parte a raportului arată, că în tract sunt 27 parochii, 24 matre și 3 filii, cu o populațiune de 13,107 suflete. Poporul s'a sporit în 1881 cu 620 suflete; 24 parochii au parochii, 3 sunt vacante. Se specifică la acest punct și casurile de nascere și moarte.

La partea a patra a raportului, care se ocupă cu conducerea afacerilor officioase parochiale, membrul Manciu propune, ca scaunul pp. să procedă cu asprime contra preoților, cari nu-și împlinesc datorințele

Partea a 5. a raportului arată starea esibitelor și rezoluțiunilor.

După cetirea raportului referentul comisiunii esmise în anul trecut pentru a elabora un „Regulament despre fondul ppresbiteral“, dl. Cioranu cetește proiectul, asupra căruia se desvoaltă o viuă discutiune ce dovedește interes

propunerea la acest loc pentru că am aflat a fi corespunzător să o aduc în nemijlocită legătură cu obiectul raportului.

*) Cu toate aceste trebuie a se constata că în tractul Lupșii s'a făcut progrese și pe acest teren mai ales decând se află la cărmă Adm. ppresbiteral actual. În mai multe comune sau făcut scoli corespunzătoare, s'au îmbunătățit salariile. Chiar în anul acesta s'au esscis 4 concurse pentru învățător cu salarie dela 200—250 fl. C.

**) Comuna Lupșa a zidit o scoală cu un etagiu. În etagiu se ține scoala, ear partea de desubt a scoalei se dă cu chirie pentru a aduce ceva venit. C.

pentru prosperitatea publică. Fondul se va înființa din următoarele venite: fiecare preot solvesce 1 fl. pe an, beneficiei subvențiunii de stat 5%, învățătorii 1/2%, bisericile câte 2 fl. Din acest fond se vor remunera preoții și învățătorii meritați.

Cu acestea s'a închieiat ședința. Presidiul a dat un prânț comun, la care firesce n'au lipsit toastele obiceiuite.

În ședința adoua s'a cetit și aprobat raportul și preliminarul bugetar al Epitropiei.

În legătură cu un conclud din anul trecut, prin care se hotărise, ca din banii de pedepse să se procure cărți pentru bibliotecile scolare, se îndrumează presidiul a constata la procsima adunare, întru cât acest conclud s'a executat.

În urmă terminându-se toate lucrările sinodale, Presidiul mulțemesce membrilor pentru interesul și zelul ce l'au dovedit la pertractarea agențelor și le dorește călătorie fericită.

Membrul Sava răspunde cu cuvinte bine simțite Presidiului mulțemindu-i ferbinte pentru conducerea energetică și înțeleaptă a tractului, pentru silințele ce le a pus spre a obține rezultatele îmbucurătoare ce se văd deja și provoacă în fine pe toți la o conlucrare armonică întru promovarea binelui bisericii și școalei.

E.

Scrisori din Basarabia.

(Correspondență particulară a „TELEGRAFULUI“.)

Chișineu, 20 Februarie.

Diarul archireacționar din sudul Rusiei „Novorosiisky Telegraf“ a tipărit dizele din urmă o lungă, foarte lungă corespondență din Bucuresci, plină de injurii și calumnii. Diarul dv. este cel mai batjocorit. A! se vede că nu tocmai după gustul rușilor sunt articolele dv., fiindcă turbarea e mare și injurii curg în abundanță. Naturalminte, că nu vă voi transmite toate cele tipărite în acest diar; dacă corespondentul rus din Bucuresci, din calea Victoriei, ar fi adus nise articole tipărite în diarul dv., atunci da, s'ar fi putut releva și polemica cu acest diar, dar la insulte se răspunde numai prin insulte, sau nu se răspunde de loc. Cred că veți lua această din urmă atitudine, fiind mai convenabilă, mai nobilă.

Fiind așa trec la ceea ce ne interesează pe noi — basarabienii. În prima linie trebuie să vorbesc despre o nouă societate care s'a constituit la noi și care asceaptă acum numai autorizațiunea și spriginul material al guvernului pentru a începe activitatea sa, societatea aceasta și-a luat numele de: *Societatea desvoltării viniculturii din Basarabia*. Inițiatorul acestei societăți este d. Doriso, care a tipărit deja câte-va broșuri în privința viniculturii și în Ianuarie trecut a trimis societății propășirei industriei ruse o dare de samă amenunțită în privința comerțului cu vin din Basarabia. În această dare de samă d. Doriso, după ce arată cu cifre starea de decadență a viniculturii basarabiene, după ce declară că cantitatea și calitatea vinurilor noastre scade din an în an și că chiar vini-cultorii români de frunte ca, Alesandru Ralea-Arbore, ca Cotrutz, ca Ziloti etc sunt în momentul de față într'o stare de a nu mai pute produce ceea ce a făcut renumele lor, sunt acum de cece ani; d. Doriso declară franc că spriginul și ajutorul eficacie din partea guvernului este singurul mijloc de a scăpa această ramură de avuție a Basarabiei. Ați societatea propășirei industriei ruse a răspuns societății noastre printr'o scrisoare adresată d-lui Doriso, președintele ei, rugându-l să trimită cât de curind la

adresa societății un concept de programă și un proiect de lege, capabile a redica și apăra vinicultura basarabiană. Imediat după primirea acestei scrisori, societatea noastră s'a și întrunit și în momentul de față lucrează cu mare activitate pentru a satisface cerințelor societății ruse, care este singură capabilă a ne da o protecțiune în această privință.

Lucrul de căpetenie pentru vini-cultorii nostri este crearea unei instituțiuni de credit, și cererea culminantă care o facem, adresându-ne la guvernul rus constă în dobândirea unui sprigin puternic și unui stabiliment de credit pentru a pute concura cu vinurile străine, care ne fac o concurență oribilă. Societatea noastră basarabiană a hotărît de a începe falsificarea, s'au mai bine țieș, prefacerea vinului basarabian în vinuri în butelie, dându-le diferite numiri și clasificându-le în diferite calități, tocmai așa cum aceasta se practică în străinătate. Ținta și tendența acestei concurențe este a nimici importațiunea vinurilor străine, cel puțin în sudul Rusiei, înlocuindule cu vinurile noastre basarabiene și cari se fac în Crimea.

Așa dar sântem pe cale a pute face ceva, pentru a scăpa din completa peire o ramură esențială a avuției noastre naționale. Rusia nu are vin de loc, consumațiunea ei în această ramură este foarte restrînsă, rusul nu este obișnuit cu vin și se mulțămesce cu rachiuri și spirtoase, dar în sudul Rusiei aceste beuturi, fiind primejdioase sântăței poporului și acesta din cauza climatului, încetul cu încetul încep a se înlocui cu vinurile noastre și cela din Crimea, așa că, rădicând producțiunea noastră, noi vom găsi de sigur un deuseu foarte larg pentru produsele noastre, fără a fi supuși la tace de vamă.

Fiind cu această cestiune să trec la alta, tot ținându-mă în regiunea cestiunilor economice. În anotimpul de iarnă care se fiesce, am suferit oribil de lupi. Nici-odată, chiar bătrânii nu și amintesc despre o așa mare mulțime de lupi care s'a ivit acum. Turmele noastre din Budjeac au suferit oribil, și guvernul rus a luat în fine în vedere acest rēu de care suferă țara. Ordinul guvernului publicat ați dovedește că se va face ceva pentru a ne scăpa de aceste fiare sălbatică, acest ordin ordonă ca să se facă un vēnat în regulă contra lupilor. Statistica parțială din ținuturile Chișineu, Bender și Hotin s'au declarat că în decursul anului 1881 s'au mântat de cătră lupi 217 vite cornute, 63 cai, 6789 de oi și 1422 de porci. Aceste cifre, de sigur aproximative, vă dau o idee despre flagelul care ne perde.

Un lucru însă. Am auțit că oamenii ca Stojanowsky, colonelul Cescvinecoff și dl. Vartic sunt însărecați cu organizarea vēnatului; aceasta ne cam întristează. Acești oameni nu sunt tocmai bine-vēduți pe la noi, și se țiece că sumele pe cari *Zemstvo* le va vota pentru stēpirea lupilor pot fi în mare pericol de a nu veni la destinația lor.

Basarab.

Varietăți.

* (Alegeri) la sinodul archidiece-san în cercul cl. al Sibiului s'a ales P. Archimandrit și vicariu arhiepiscopesc Nicolae Popea; în cercul cl. al Sălistei P. ases. cons. Moise Lazar; în cercul Vălcelelor (Brașov) P. Protosincel și ases. cons. Dr. Il. Pușcariu; în cercul cl. al Abrudului P. Protosincel și secret. cons. Nicanor Frateș; în cercul cl. al Sighisoarei P. ases. cons. Zacharia Boiu; în cercul cl. al Bistriței P. profesor de teol. Simeon Popescu; în cercul cl. al Făgărașului P. Prot. Petru Popescu,

* **Candidați la episcopii sârbesci.** „Ung. Post“ anunță căla congresul ce se va întruni în Aprilie la Carloviț se vor propune de episcopi fiitori ai Neoplantei și Timișoarei, archidiaconul Radici și archimandritul Petrovici.

* **(Morții și răniții regimentului br. Allean Nr. 43 din luptele dela 9, 10 și 11 Martie n. sunt: mort:) infanteristul Șindiler; ușor răniți: gefreiterul Dumitru Jurca și infanteristul George Avramescu.**

* **(Matriculele purtate de bisereci nu sânt bune.)** Deputatul Körössy, dealtmintea și profesor de academie, a descoperit că statul și nu biserica se poate matriculele, pentru că „statul trebuie se aibă evidență despre toți câți se nasc și câți nu se nasc.“ Este adevărat că biserica n'a înmatriculat pre cei cari nu se nasc nici odată.

* **(Înțelepciune și promititudine administrativă.)** Pretura din Făgăraș provoacă la Nr. 1579—1882 din 13 Martie a. c. pe notariul din Berivooi mari, să ordone primariului din Sebeș, să înfunde șanțurile unui drum în 13 Faur a. c. și să raporteze până în 14 Faur a. c. la ameași, pe lângă pedeapsa de 25 fl. v. a. căci la din contră va eși cel mult în 16 Faur a. c. comisiune pe speșele primariului? Ca古巴 că n'a pus pretorul la dispozițiunea notariului gendarmi să prindă pe pribegitul de Faur, care în noaptea dela 28 a lunei trecute a pribegit fără pasaport în eternitate.

* **(Sinucidere pentru o palmă.)** Învătăcelul unui comerciant din Timișoara, un băiat de altmintea brav și de treabă, a căpătat în zilele trecute dela principalul seu o palmă pentru că comisese o greșală grea. Nenoricitul băiat superându-se foarte tare pentru aceasta disciplinare s'a împușcat cu un revolver prin cap. După câte-va minute și-a dat sufletul.

* **(Un ucigaș surdo-mut.)** Din Pecica se scrie: Înainte cu doi ani un țeran bogat, cu numele Kuruczi a togmit servitor pe un flăcău cu numele Andreiu Fiutu. După vro-câteva zile sluga a dispărut și cu dânsul deodată douăzeci de capete de porci în preț de 400 fl. Hoțul și complicele seu fură eruați și cel dintâiu fu condamnat la temniță de 2, ear cel din urmă la un an. După ce complicele lui Fiutu își luase pedeapsa și se reîntoarse, el admona pe Kuruczi să se pădească, căci sluga sa de odinioară i-a jurat resbunare. În urma acestei admonări familia lui Kuruczi era tare îngrijiată decând Fiutu se reîntoarse din temniță. Cu deosebire un fiu surdo-mut al lui Kuruczi sta formal la pândă pentru Fiutu. Surdo-mutul vedu în septămâna trecută pe servitoriul de odinioară al tată-seu plimbându-se pe dinaintea maierului lor, trase cu pușca cu done țevii de doue ori asupra lui Fiutu fără al nimeri, după aceasta servitoriul ținti cu un revolver cu 6 focuri asupra surdomutului. Acesta înse sare ca o miță asupra lui Fiutu, ismulge revolverul din mână și-i trage patru gloanțe prin trup. Prima pușcătură a surdomutului străbătu fruntea contrariului și-l ucise. După seversirea faptei fiul surdomot veni acasă și apoi plecă cu un car la locul, unde se întemplase omorul; puse cadavriul pe car și-l duse în drumul țerei, unde fu aflat mai târziu. Recercările gendarmeriei au descoperit pe ucigaș, care și acum cu toate că s'a introdus cercetarea contra lui, totuși se află pe picior liber.

* **(Academie de știință turcească.)** Se anunță din Constantinopole, că miuistrul de instrucțiune

turcesc togma vrea să convoace o corporațiune de învățați și scriitori, care se formeze simburele unei viitoare academii otomane de științe. Numai să nu fie prea târziu!

Bursa de Viena și Pesta
Din 14 Martie 1882.

	Viena	B-pesta
Renta de aur	118.50	118.25
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer oriental ung.	88.10	87.—
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient ung.	108.50	108.—
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung.	93.50	—
Împrumutul drumurilor de fer ung.	131.50	131.75
Obligațiuni ung. de rescumpărarea pământului	96.75	97.75
Obligațiuni ung. cu clausulă de sorțire	96.—	96.25
Obligațiuni urbariale temeșiane	95.50	96.—
Obligațiuni urb. temeș. cu clausulă de sorțire	95.—	95.—
Obligațiuni urbariale transilvane	96.25	96.50
Obligațiuni urbariale croato-slavonice	97.—	—
Obligațiuni ung. de rescumpărarea decimeii de vin	96.50	97.25
Datorie de stat austriacă în hârtie	74.70	74.50
Datorie de stat în argint	75.60	75.40
Renta de aur austriacă	93.40	93.25
Sorți de stat dela 1860	128.75	128.—
Acțiuni de bancă austro-ung.	819.—	815.—
Acțiuni de credit austr.	305.25	305.25
Acțiuni de bancă de credit ung.	307.—	307.50
Sorți unguresci cu premii	115.50	116.—
Sorți de regularea Tisei	109.25	108.50
Scrisuri fonciari ale institutului „Albina“	—	—
Argint	—	—
Galbin	5.64	5.63
Na oleon	9.53 ¹ / ₂	9.53
100 marce nemțesci	58.85	58.80
London (pe polița de trei luni)	120.65	120.75

Nr. 76.—1882. [36] 2—3

CONCURS.

Devenind vacantă stațiunea învățătorească din Dumbravă (Ligeth), se escrie pentru ocuparea definitivă a acestei stațiuni învățătorești, concurs cu termen de 30 zile dela 1-a publicare.

Emolumentele:

1. Salariul anual banesc în sumă de 100 fl. v. a. din repartițiune.
2. Două jugere de pământ arător.
3. Cuartir liber. Acesta însă numai după ce se va fini edificarea scoalei, carea e în curgere. Până atunci însuși învățătorul și va procura cuartirul.

Petenții au ași îndrepta cererile, instruite conform statutului organic la subscrișul în Idicel, poșta ultimă: Reghinul săsesc.

Oficiul protopresbiteral gr. or. tractul Reghinului ca inspector scol. distr.

Idicel, 22 Februarie 1882.

În conțelegere cu resp. comitet parochial.

Galaction Șagău m. p.,
protopresbiter:

Nr. 85. [31] 3—3

CONCURS.

Pentru ocuparea vacanței parochii de clasa III, Hădăren, protopresbiteratul Lupșei, se escrie al treilea concurs cu termenul până în 27 Martie a. c. v.

Emolumentele sânt:

1. Porțiunea canonică de 4 jug. 300⁰ arătoriu și fânaș;
2. O grădină de cucuruz;
3. Foliosirea cimiteriului;
4. Dela fie care casă câte 10 litre de bucate;
5. Ca relut de cuartir 32 fl. v. a. până se vor găta casele parochiale, și
6. Venitele stolari regulate prin sinodul parochial din 1880 dela 140 case. —

Doritorii de a ocupa această parochie au de ași substerne petițiunile lor instruite în sensul „Statutului organic“ și al „Regulamentului“ pentru parochii la acest oficiu.

Offenbaia în 20 Faur 1882 v.

Pentru comitetul parochial.

Ioan Danciu m. p.,
adm. protpresb.

Nr. 258 1882 [35] 3—3

EDICT.

Subscrișul jude esmis de tribunal reg. din Dej aduce la cunoștință că în cauza de comasarea hotarului comunei Sân-Jude (Szent-Egyed) terminul pentru începerea lucrărilor pregătitoare și anumit pentru regularea reprezentanții, alegerea ingineriului, pregătirea preliminarului de spese s'a ficsat **pe 3 Iunie 1882 la 10 oare an. am în comua Sân-Jude.**

Deci provoc pe toți proprietarii funduari a se înfățișa la pertractare cu atât mai sigur cu cât neînțășirea lor nu va împiedeca cursul pertractării, nici va pute servi de 'motiv pentru vreun remediu procesual.

În numele tribunalului reg.

Dej 24 Ianuarie 1882.

Ladislau Hosszu m. p.
jude pertractător al tribun. reg.

Nr. 1064 civ. 1882. [24] 3—3

EDICT.

Prin aceasta aduc la cunoștință că în cauza de comasare generală în comuna Bobohalma termenul pentru începerea lucrărilor pregătitoare și anumit: pentru regularea reprezentanții, alegerea ingineriului și pentru pregătirea preliminarului de spese s'a satorit pe **ziua de 13 Aprilie la 9 oare an. am.** la fața locului.

La care sânt citați toți cei interesați cu acea observare, că neînțășirea lor nu va împiedeca ținerea pertractării.

În numele tribunalului reg. din Elisabetopole în 26 Februarie 1882.

(L. S.)

Nicolau Székely m. p.,
jude pertractătoriu

Nr. 928 1882 [33] 3—3

EDICT.

În urma cererii de comasare proprietarului Nagy Miklos din Dej **se ficsază ziua de pertractare pe 27 Aprilie 1882 la 9 oare ante am** la fața locului în orașul Dejului la casa orașului spre acel scop, ca în sensul art. 36 din instrucțiunea înaltului ministeriu de justiție să se erueze prin ascultarea partidelor, că există condițiunile de ordinarea comasării generale a hotarului?

La această pertractare se citează toate partidele interesate, cari sânt interesate prin titlul de proprietate, a se înfățișa, cu acea observare, că un exemplar al cererii se poate vedea aici la tribunal până la ziua de pertractare — și că partidele cari nu se vor înfățișa se vor considera ca învoinduse cu comasarea.

Din ședința tribunalului reg. din Dej ținută în 25 Februarie 1882.

Josef Keul m. p. Szoboszlai m. p.
presid. notar

Banca generală de asigurațiune mutuală „TRANSILVANIA“

A XIII-lea adunare generală ordinară

va avè loc **Duminecă în 2 Aprilie c. n.** la 3 oare după prânț în casa proprie a institutului (strada Cismădiei Nr. 5.)

Obiecte de pertractare sânt:

1. Darea de samă despre afacerile anului 1881.
2. Raportul comitetului de supraveghiare.
3. Intregirea consiliului administrativ.
4. Propuneri incurse.
5. Sortiri de obligațiuni ale fondului de întemeiare.

Sibiu în 9 Martie 1882.

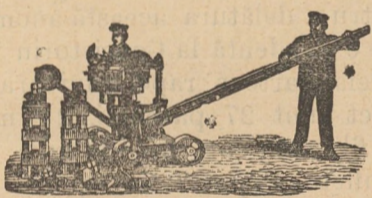
[36] 1—2

Consiliul administrativ.

PENTRU POSESORI DE ȚIGLĂRII 3—6

recomând mașinile mele de mână, cai și vapor pentru a fabrica cu ele eftin tot felul de cărămizi, țigle, scocuri etc. cu deosebire

teascurile de mână continuu lucrătoare,

care față cu alte metode de fabricațiune ofer avanta-gele cele mai însemnate și cruțările cele mai mari. Aceste au lipsă a fi servite de doi oameni spre a prodon **4000 de pietri frumoși** și se potruvesc deosebit la **tescurea de lespezi pentru trotore și coridoare**, la **tescurea de pietri nealterabile în foc de pietri din nășip din var și cement**, la **cărămizi de șgură** etc. precum și la retescuirea pietrilor de jumătate uscate în aer și căror li se dedue formă.

Prospecte gratis.

Ludovic Jäger, fabricant de mașine în Ehrenfeld-Köln a/Rh.

Zambach și Gavora,

în Budapesta strada Vațului (Vaezi uteza) Nr. 17.

Fabrică de vestminte și recuisite bisericesci

de rit catolic și grec.

Felon sau Odejdie, sacos stihare, dalmaticie, baldachine, prapori, flamuri, covoare de altare, potire, liti-

ere, cădelnițe, pacificale, candel, polican-dre, ripide, chivot, Evangeliie, etc.

Steaguri de societăți și pentru manufacturiste.

Comandele se esecutează prompt

Obiectele care nu convin se schimbă. [157] 25—30